

Početna Stranica > ... > Obiteljskopравни Predmeti I Nasljeđivanje > Imovinskopravna Pitanja U Braku I Registriranom Partnerstvu > Imovinske Posljedice Registriranih Partnerstava > Belgium

Imovinske posljedice registriranih partnerstava

Sadržaj omogućio

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Postoje li u državi članici različiti oblici „životnih partnerstava”? Objasnite razlike među njima

Belgija ima samo jedan oblik registriranog partnerstva, točnije zakonsku kohabitaciju (*wettelijke samenwoning*). U zakonskoj kohabitaciji svaki partner zadržava imovinu za koju može dokazati vlasništvo. Postoji i zajednička imovina, tj. imovina za koju nijedan partner ne može dokazati vlasništvo (članak 1478. prvi i drugi stavak prijašnjeg Građanskog zakonika).

2 Postoji li u državi članici zakonom uređen režim partnerske stečevine za životna partnerstva? Što je njime predviđeno? Na koje se oblike „životnog partnerstva” primjenjuje?

Ako dvije osobe koje žive zajedno daju izjavu o zakonskoj kohabitaciji pred matičarem u svojoj općini, postaju registrirani partneri. Izjava o zakonskoj kohabitaciji podnosi se u pisanom obliku matičaru u zajedničkom mjestu boravka, koji potvrđuje primitak te izjave. Kako bi podnijeli takvu izjavu, partneri moraju biti punoljetni i pravno sposobni. Ne smiju već biti u braku i ne smije već biti podnesena izjava o zakonskoj kohabitaciji (članak 1475. prijašnjeg Građanskog zakonika).

Zakonskom kohabitacijom stvara se niz prava i obveza koji se ne mogu izmijeniti uzajamnim sporazumom. Prvo, zaštićeni su obiteljski dom i kućanski predmeti: vlasnik obiteljskog doma ne može ga prodati niti opteretiti hipotekom bez suglasnosti drugog partnera. Drugo, oba partnera obvezna su pridonositi troškovima zajedničkog života razmjerno visini njihova prihoda. Naposljetku, oba su partnera solidarno odgovorna za sve dugove koji nastanu tijekom zajedničkog života ili u vezi s odgojem djece koja žive u obiteljskom domu.

3 Na koji način životni partneri mogu urediti svoj režim partnerske stečevine? Koji su formalni zahtjevi u tom slučaju?

Osobe koje žive u zakonskoj kohabitaciji svoje partnerstvo mogu urediti sporazumom koji se naziva sporazum o kohabitaciji (*samenlevingsovereenkomst*). U skladu s člankom 1478. stavkom 4. prijašnjeg Građanskog zakonika, takvi sporazumi moraju biti sastavljeni u obliku javnobilježničke isprave.

Osobe koje žive u zakonskoj kohabitaciji u načelu zadržavaju svaka svoju imovinu. Ta imovina ostaje međusobno odvojena. Na taj način svaki partner zadržava imovinu koju posjeduje na početku kohabitacije i za koju može dokazati vlasništvo. Osim toga, svaki partner zadržava i prihod od navedene imovine i prihod od rada ili zamjenski dohodak.

Smatra se da sva ostala imovina pripada obama partnerima na temelju zakonske pretpostavke nedjeljivosti.

Smatra se da svaki partner posjeduje jednak udio te nepodijeljene imovine, osim ako je drukčije dogovoreno i propisno dokazano.

4 Postoje li ograničenja slobode uređenja režima partnerske stečevine?

Partneri u zakonskoj kohabitaciji nemaju neograničenu slobodu u upravljanju svojim imovinskim režimom. Ne smiju odstupati od pravila o zaštiti obiteljskog doma i pravila o razmjernom doprinosu troškovima zajedničkog života. Međutim, sporazumom o kohabitaciji mogu u ograničenoj mjeri proširiti svoja međusobna prava. Takvim sporazumom ne smije se ograničiti individualna sloboda partnera i partneri moraju poštovati pravila o roditeljskoj odgovornosti. Isto tako, partneri partnerskim sporazumom ne mogu regulirati nasljedna prava. Ako žele jedan drugome dodijeliti (veća) nasljedna prava, mogu primjerice sastaviti oporuku.

5 Koji su pravni učinci raskida ili poništaja na imovinske posljedice životnog partnerstva?

Zakonska kohabitacija može se prekinuti podnošenjem pisane izjave s pristankom osoba koje žive u zakonskoj kohabitaciji ili jednostranim pristankom jedne osobe matičaru općine u kojoj žive obje stranke ili jedna od njih. Osim toga, kohabitacija se prekida ako jedan od partnera umre ili ako partneri sklope brak.

Svaki partner u načelu zadržava vlastitu imovinu. Svaki partner zadržava imovinu koju posjeduje na početku kohabitacije i za koju može dokazati vlasništvo. Ako postoje vjerovnici, račun kao dokaz vlasništva može zaštititi imovinu partnera koji nije dužnik od zapljene. Partneri zadržavaju svoj prihod od rada ili zamjenski dohodak, a za sve ostalo smatra se da nedjeljivo pripada oboma. Smatra se da svaki partner posjeduje jednak udio te nepodijeljene imovine, osim ako je drukčije dogovoreno i propisno dokazano.

6 Koji su učinci smrti na imovinske posljedice životnog partnerstva?

Ako jedan registrirani partner umre, nadživjeli partner dobiva pravo plodouživanja nad nekretninom koja je glavni obiteljski dom, uključujući kućanske predmete (članak 4.23. Građanskog zakonika). To nije slučaj ako je riječ o neregistriranom partnerstvu.

Ovaj oblik prava nasljedstva nije zaštićeno „nužno“ pravo nasljedstva kao u slučaju bračnih drugova. To znači da nadživjeli partner ne može zahtijevati minimalni udio ako na njegova prava nasljedstva utječu određena darivanja ili legati. Osim toga, partner može otkazati to nasljedstvo prekidom zakonske kohabitacije.

Partneri koji si međusobno žele dodijeliti veća prava od prava plodouživanja obiteljskog doma i kućanskih predmeta mogu sastaviti oporuku. Osobe u zakonskoj kohabitaciji koje kupuju stambeni objekt mogu u kupoprodajni ugovor dodati i klauzulu o prirastu. Tom klauzulom zajamčit će se da nadživjeli partner stekne potpuno vlasništvo nad stambenim objektom.

7 Koje je tijelo nadležno za odlučivanje u predmetu koji se odnosi na imovinske posljedice životnog partnerstva?

Obiteljski sud nadležan je za pitanja povezana s posljedicama registriranih partnerstava (zakonska kohabitacija) koje se odnose na imovinska prava.

8 Koji su učinci imovinskih posljedica životnog partnerstva na pravne odnose između partnera i treće osobe?

Drugi partner također je solidarno odgovoran za dug koji je stvorio jedan od registriranih partnera u vezi s kohabitacijom i djecom koju odgajaju (članak 1477. stavak 4. prijašnjeg Građanskog zakonika). To nije slučaj ako je riječ o neregistriranom partnerstvu.

9 Kratak opis postupka podjele partnerske stečevine u državi članici, uključujući raspodjelu, distribuciju i likvidaciju

Svaki partner u načelu zadržava vlastitu imovinu.

Sva nepodijeljena imovina može se likvidirati i raspodijeliti uz obostrani pristanak. Ako osobe u zakonskoj kohabitaciji ne mogu postići dogovor, javni bilježnik koji provodi likvidaciju, a kojeg je prethodno imenovao obiteljski sud, sastavlja izvješće koje stranke mogu odobriti. Ako ga ne odobre, trebaju podnijeti službeni prigovor. Obiteljski sud zatim može izdati presudu kojom odobrava nacrt izvješća o podjeli imovine i odbija prigovore ili odlučiti da su prigovori utemeljeni (u cijelosti ili djelomično).

10 Koji je postupak registracije nepokretne imovine i koji su dokumenti ili informacije potrebni?

Potrebno ih je javnobilježničkom ispravom unijeti u registar nadležnog ureda Opće uprave za imovinsku dokumentaciju (*Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie*).

■ Posljednji put ažurirano: 31/03/2026

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJN-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.